

Un estrany a casa

Victòria Cardona
Orientadora familiar

“Les tasques canvien no només amb les persones, és a dir, amb les peculiaritats de cadascú, sinó també segons els moments, la unitat de cada situació.”

Viktor E. Frankl

Li donem la raó al metge i professor de neurologia i psiquiatria vienès, i tant que ha canviat la unitat de cada situació i molt la d'avui...! I tant que ha canviat el marrec que teníem tant a l'abast o distrèiem amb un caramel!

La vida és canvi i el canvi és vida i el dinamisme és present a qualsevol de les nostres cases, on ens trobem amb persones ben diferents que, lògicament, es mouen; no vivim en un museu amb peces quietes i ordenades. L'adolescència és un misteri, una aventura, un descobriment, un repte nou i atractiu que requereix acceptació, reflexió i observació.

Avui t'has quedat sorprès per la conducta del teu fill: li parles i fa com si sentís ploure, li demanes un favor i et contesta que ho farà després, li dius que deixi la porta oberta de l'habitació i te la tanca a la cara i, per postres, ha adquirit el do de la transformació: passa, en pocs segons, de ser un personatge optimista i eufòric -amb desig de menjar-se el món- a ser una criatura dèbil, insegura, melangiosa i trista.

T'han vingut al cap les paraules d'aquell conegut que t'havia avisat i no li havies fet cas: “ja veuràs ja, quan el teu fill sigui adolescent!”, o aquells rumors sobre els adolescents: “són terribles”, o aquells altres que pregonaven: “és impossible entendre-s'hi”. Malauradament t'ha vingut a la memòria, també, aquell programa de televisió en què uns adolescents deien que els seus pares no es podien ni imaginar el que passava a la discoteca o has recordat amb angoixa aquell altre grup que se sincerava dient que tenien més confiança en els amics que en tu. Tu que un dia emocionant i inoblidable els havies portat al món.

Has comprès que ja res no serà com abans i que has de canviar d'actitud. Tot i que et queda el consol que has viscut l'etapa infantil del fill amb aquella tendresa inoblidable. El teu fill creix i creix, està desconegut, el teu fill ha canviat físicament per fer-se adult i psicològicament ho comences a notar pel descontrol de les seves emocions. No t'amoïnis, ja encaixarà tot.

Haurem de canviar de xip i adaptar-nos als canvis! Aquesta adaptació als canvis contribuirà a l'equilibri del desenvolupament de la seva personalitat,

una personalitat que s'haurà d'anar forjant amb el que en podríem dir el paradigma per solucionar els daltabaixos que sorgiran a l'adolescència: la comunicació confiada amb els pares.

De daltabaixos, n'hi haurà, que ningú cregui que quedarà indemne d'alguna sortida de nit que s'allargui fins a la matinada o d'un arribar en no gaire bones condicions. L'adolescent perfecte no existeix i caldrà que aprofiti les seves equivocacions per aprendre i no tornar-hi. Ja recordes la dita: "Ningú no escarmenta en cap aliè."

Fins ara ens hem relacionat amb els fills amb falda, petons, abraçades, creació d'hàbits i quatre regles de joc, alhora que ens hem anat emocionant pels seus progressos. A l'adolescència es necessita més calma, comprensió i anar al costat amb paciència, constància i bon humor.

L'autoritat ara no serà la de distracció ni la d'aconseguir que compleixin els hàbits, sinó la d'arribar a algun pacte i de cedir per part nostra tot i alguna idea preconcebuda. Requerirà una actitud diferent, més participativa i dialogada per establir pautes ben acceptades per ambdues bandes.

És evident que la persona que no accepta els canvis generals, que no té un tarannà adaptable, queda encallada. El canvi del fill succeeix el dia menys pensat, i com que ens hi hem d'adaptar ràpidament, necessitarem estar preparats. Tot el que es preveu surt millor.

Sortosament ja estem habituats a viure l'acceleració en els canvis, signe visible del segle XXI. Aquesta acceleració, segons els psicòlegs, escurça més l'edat infantil i l'edat adolescent; ells ens diuen que no és bo, que els fills no tenen temps d'assimilar ni

de pair tota la informació que reben i no poder ser amb pau ni petits ni adolescents. Un petit exemple ens ho fa veure: fàcilment ens trobem amb nenes d'onze anys amb una indumentària i unes actituds que semblen poc adients per a la seva edat. No som ja només la família ni són els professors o la televisió els únics que influeixen en la seva formació, sinó que els ha entrat amb força la facilitat que dóna la xarxa per rebre informació ràpida en pocs segons; el cap els bull, algunes vegades, i caldrà tenir pares disponibles a rebaixar la temperatura del cervell per poder digerir tot el que hi tenen.

Intentarem seguir el procés de l'adolescència lentament sense oblidar que som pares des de l'embaràs, naixement, infantesa -quan ens donava tanta sensació de tendresa- fins a l'adolescència, i quan ens toqui farem d'avis -si tenim el privilegi de ser ho-, disposats a donar un cop de mà, si convé.

Acceptar la realitat pròpia i viure-la amb actitud positiva és fonamental. Tenim mil i una oportunitats per estar contents amb el que tenim. Intuïm que si confiem en nosaltres mateixos i en les ganes d'educar bé reconeixem un futur millor, sense pors i amb decisions ponderades per estrenar amb il·lusió l'evolució del nostre fill de l'etapa adolescent a l'etapa adulta. I tinguem l'esperança que l'estrenarem amb alegria.

Tenir alegria és una qualitat que ajuda a valorar totes les coses que ens passen, cada moment comptat i gaudir de la trobada amb els nostres, després de la jornada de feina tensa i competitiva, és un do que hem d'apreciar per donar simpatia a mans plenes. L'alegria és contagiosa i l'amor amb unes gotes d'humor fan la vida més fàcil. No ens lamentem del que ha quedat enrere ni perdem mai l'esperança, serà millor el que descobrirem amb aquest estrany que un matí es despertarà més autònom, responsable, lliure i feliç d'haver rebut el nostre afecte i comprensió a mans plenes.

*Victòria Cardona és autora, entre d'altres, del llibre **Un estrany a casa**, la comunicació amb l'adolescent, Editorial Pòrtic, i col·labora amb el diari ARA a través del seu bloc www.vidadefamilia.org.*